Algemene anatomie

Algemene anatomie

Opbouw van het lichaam

Delen van het lichaam (A, B)

en romp, truncus in nauwere zin. Aan de romp zijn te onderscheiden: borst, thorax, buik, abdomen, en bekken, pelvis.

De schoudergordel vormt de begrenzing tussen de bovenste extremiteiten en de stam, de bekkengordel tussen de onderste extremiteiten en de stam. De schoudergordel bestaat uit twee sleutelbeenderen (1) en twee schouderbladen (2), ligt tegen de stam aan en is ten opzichte ervan beweeglijk. De bekkengordel bestaat uit twee heupbeenderen (3) en het heiligbeen (4) en is in de stam ingebouwd.

Algemene benamingen (A-G) Hoofdassen

Verticale (longitudinale) as = lengteas (5) van lichaam: staat bij rechtopstaande houding loodrecht op de grond.

Transversale (horizontale) as = dwarsas (6): staat loodrecht op lengteas, loopt van links naar rechts.

Sagittale as (7): loopt van achter- naar voorkant van lichaam, in de richting van de 'pijl' (sagitta) en staat loodrecht op de beide juist genoemde assen.

Belangrijkste vlakken

Mediaan vlak: vlak, aangebracht door lengteen sagittale as, daarom ook mediaan-sagittaal vlak (8) genoemd; deelt het lichaam in twee bijna gelijke helften, antimeren. Het wordt ook symmetrievlak genoemd. Bevat de longitudinale en de sagittale as. leder vlak evenwijdig aan het mediaan-sagittale vlak is een sagittaal of paramediaan vlak (9).

Frontaal of coronaal vlak (10): vlak dat transversale assen bevat, ligt evenwijdig aan voorhoofd en loodrecht op mediaan-sagittaal vlak.

Transversale vlakken (11): staan loodrecht op het mediaan-sagittale vlak en op een frontaal vlak. Bij rechtopstaande houding liggen ze horizontaal.

Richtingen in de ruimte

craniaal, cranialis: in de richting van de schedel (12)

superior. -ius: naar boven (bij rechte houding) (12)

caudaal, caudalis, -e: stuitwaarts (13)

inferior, -ius: naar beneden (bij rechte houding) (13)

mediaal, *medialis*, -e: naar het midden toe, naar het mediane vlak toe (14)

lateraal, lateralis, -e: van het midden af, van het mediane vlak af (15)

medius: -a, -am: in het midden (16) mediaan: binnen het mediane vlak

centraal. *profundus. -a, -um:* naar het inwendige van het lichaam toe (17)

perifeer, superficialis, -e: naar het oppervlak van het lichaam toe (18)

rostraal, rostralis, -e: naar de neus toe anterior, -ius, naar voren (19)

anterior, -ius, naar voren (19) ventraal, ventralis, -e. buikwaarts (19)

posterior, -ius: naar achter (20)

dorsaal, dorsalis, -e: rugwaarts (20) proximaal, proximalis, -e: naar de bevesti-

ging van de ledematen aan de romp toe (21) distaal, distalis. -e: verder van de romp verwijderd liggend (22)

ulnair, *ulnaris*, -e: naar de ellepijp, *ulna*, toe (23)

radiaal. radialis, -e: naar het spaakbeen, radius. toe (24)

tibiaal, tibialis, -e: naar het scheenbeen, tibia, toe (25)

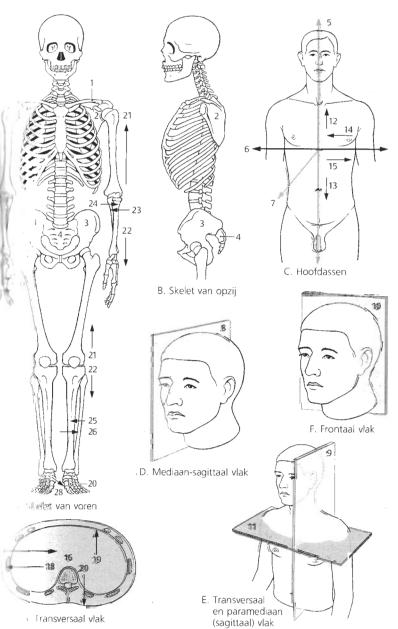
fibulair, fibularis, -e: naar het kuitbeen, fibu-

la, toe (26) palmair of volair, palmaris. -e. volaris. -e. in of naar de handpalm toe (27)

plantair, plantaris, -e: in of naar de voetzool toe (28)

Bewegingsrichtingen

flexie, flexio: buiging extensie, extensio: strekking abductie, extensio: strekking abductie, abductio: van het lichaam af (naar buiten trekken) adductie, adductio: naar het lichaam toe (aantrekken) rotatie, rotatio: draaiing, beweging om een as (volgens kegeloppervlak) circumductie: circumductio: ronddraaiing

Beenderen van het onderbeen

De benige delen van het onderbeen bestaan uit twee beenderen; het scheenbeen. tibia, en het kuitbeen, fibula. Het scheenbeen is het sterkste beenstuk, dat alleen de verbinding tussen dijbeen en voetskelet verzorgt.

Onderste extremiteit: Beenderen, banden, gewrichten

Tibia (A-D)

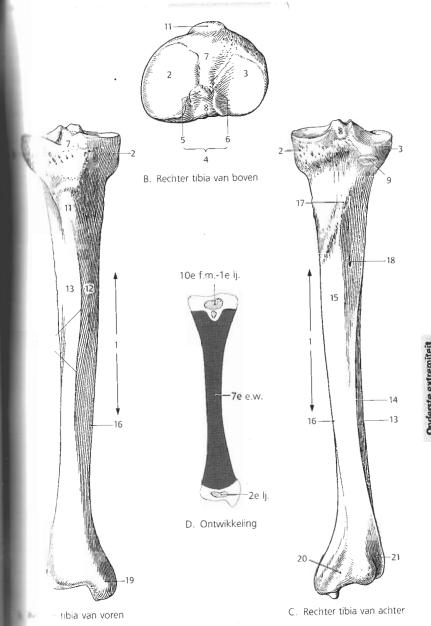
Het scheenbeen bezit een ongeveer driezijdige schacht, het corpus tibiae (1) en een proximaal en distaal einde.

Aan het **proximale einde** liggen de *condylus* medialis (2) en de condvlus lateralis (3). Het proximaalwaarts gerichte vlak, facies articularis superior, is onderbroken door de eminentia intercondylaris (4). Bij deze verheffing ligt een tuberculum intercondylare mediale (5) en een tuberculum intercondylare laterale (6). Voor en achter de eminentia liggen de area intercondylaris anterior (7) en posterior (8). Bij de glooiing van de condylus lateralis bevindt zich een lateraal- en distaalwaarts gericht klein gewrichtsvlak, de facies articularis fibularis (9), voor een gewrichtsverbinding met de kop van het kuitbeen. Het driezijdige corpus tibiae heeft vooraan een scherpe rand. de margo anterior (10), die proximaal in de tuberositas tibiae (11) overgaat, maar distaalwaarts vlak uitloopt. Hij scheidt de facies medialis (12) van de facies lateralis (13). Laatstgenoemde gaat aan de margo interosseus (14) over in de facies posterior (15). Deze is wederom door de margo medialis (16) gescheiden van de facies medialis. Op het achtervlak van het corpus tibiae bevindt zich in het proximale deel een iets ruwe lijn, linea m. solei (17), die van distaal mediaal naar proximaal lateraal loopt. Lateraal hiervan bevindt zich een meer of minder groot foramen nutricium (18).

Het distale einde is mediaal tandvormig verlengd en vormt de malleolus medialis (19) met de facies articularis malleoli medialis. Op het achtervlak loopt de sulcus malleolaris (20). De op het ondervlak van het dorsale einde gelegen facies articularis inferior tibiae dient voor articulatie met de talus (sprongbeen). Aan de laterale zijde, in de incisura fibularis (21), is het kuitbeen syndesmotisch met het scheenbeen verbonden.

Het proximale einde van het scheenbal bij volwassenen iets teruggebogen wordt retroversie of, beter, reclinate het scheenbeen genoemd. De hoek condyli tibiae met de horizontale lim men, bedraagt ca. 4-6°. In de laatstel le maand neemt de oorspronkeln kleine hoek toe tot ca. 30°. In de levensmaanden en vooral met het aan van de rechtopgaande houding in I levensjaar wordt deze hoek dan kleif Legt men het corpus tibiae langs een teas, dan ligt de facies articularis sun achter het doorstootpunt van deze betekent dat het proximale einde tibia naar dorsaal verplaatst is, Den plaatsing wordt retropositie genoem Het scheenbeen vertoont ook tors wel een draaiing tussen het proxima het distale uiteinde van het scheen Deze torsie, die bij volwassenen voorkomt, is terug te voeren op versl groei van de condylus medialis tibias

Ontwikkeling. In de 7c embryonale we gint de perichondrale verbening van het pus tibiae. Aan het proximale einde ont in de 10^e foetale maand, resp. in het !" jaar een endochondrale beenkern. De d epifyse krijgt zijn endochondrale boo aan het begin van het 2e levensjaar. De ting van de epifyse begint distaal eerder sen het 17^e en 19^e levensjaar, proximaal tussen het 19^e en 20^e levensiaar.

Beenderen van het onderbeen, vervolg

Fibula (A-D)

De in lengte ongeveer met het scheenbeen overeenkomende fibula (kuitbeen) is een slanker en daardoor ook elastischer beenstuk. Ook het kuitbeen bestaat uit twee extremitates en een schacht, corpus fibulae.

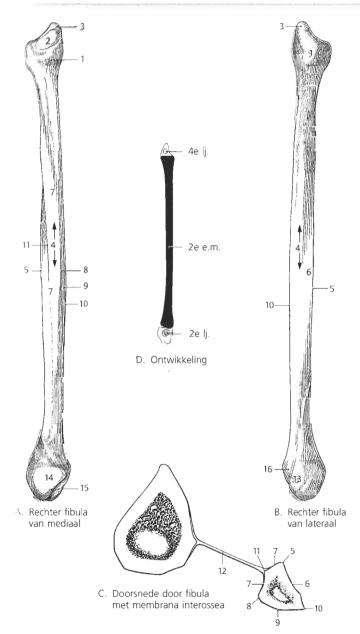
De **proximale extremitas** vormt het *caput fibulae* (1) met de *facies articularis capitis* (2) en een klein uitsteeksel, *apex capitis* (3). Via het *collum fibulae* zet het caput fibulae zich voort in het corpus fibulae.

De fibulaschacht, het corpus fibulae (4), dat in het midden ongeveer driekantig is, heeft drie kanten en drie vlakken. In het distale derde deel bevindt zich nog een vierde kant. De scherpste rand is de naar voren gerichte margo anterior (5), die de facies lateralis (6) scheidt van de facies medialis (7). De crista medialis (8) scheidt het mediale vlak van de facies posterior (9). Deze laatste wordt door de margo posterior (10) gescheiden van de facies lateralis (6). Op het mediale vlak bevindt zich een lage, maar zeer scherpe beenrand, de margo interosseus (11), waaraan de membrana interossea (12) bevestigd is. Ongeveer in het midden van de facies posterior of bij de margo posterior ligt een foramen nutricium (voedingsopening).

Aan de distale extremitas bevindt zich op het buitenvlak, dat naar onder toe breder wordt, de platte, grote malleolus lateralis (13). Deze draagt op zijn binnenvlak een gewrichtsvlak voor articulatie met de talus (sprongbeen), de facies articularis malleoli lateralis (14). Op het achterste vlak ligt een diepe groef, de fossa malleoli lateralis (15), waarin het lig.talofibulare posterius is vastgehecht. Aan het buitenste vlak bevindt zich achter de malleolus lateralis een in verschillende mate ontwikkelde gleuf, de sulcus malleolaris (16). Door de sulcus malleolaris verlopen de pezen van de mm.fibulares (peronei) (zie p. 260).

Ontwikkeling. In het gebied van het corpus ontwikkelt zich in de 2^e embryonale maand de perichondrale beenmanchet. In de malleolus ontstaat in het 2^e levensjaar een endo-

chondrale beenkern, in het caput fibulahet 4° levensjaar. De sluiting van de epitynaden treedt distaal iets eerder op, tussent 16°-19° levensjaar, en proximaal iets Inttussen het 17°-20° levensjaar. De epifysenden lopen proximaal beneden het caput filae, distaal boven de malleolus. Klimmoet men oppassen de epifysenaden, voor die bij de distale epifyse, niet te verwarren n breuklijnen.

Hart-bloedsomloop

Venen va de onderste extremitét

Venae proindae membri inferioris

V. femorals (A1) is de stam van de diepe beenaderen het dijbeen en loopt als begeleidende adwan de a. femoralis van de hiatus tendines van het adductorenkanaal tot aan de liesbed. De v. femoralis neemt in de buurt van & hiatus saphenus (dl. 1, pag. 416) direct of via de v. saphena magna (ABDE2) hidaderen uit verschillende streken op:

De vv. pududae externae (AB3) zorgen voor de toewer uit de uitwendige genitaliën via vv. dorsdes superficiales penis resp. clitoridis en vv.crotales resp. labiales anteriores.

De v. circunflexa iliacum superficialis (AB4) begekit de gelijknamige ader in de liesstreek.

De v. epigastica superficialis (AB5) loopt door de buinste buikwand (B) en gaat anastomosenan met de v. thoracoepigastrica (B6) ende vv. paraumbilicales (B7). De epigastrie superficialis vormt op deze manier een vrbinding van het stroomgebied van de vcava inferior met die van de v. cava superor, dus een cavocavale anastomose. Doude vv. paraumbilicales bezit deze een vennding naar de poortaderbloedsomloop(pag. 216), een portocavale anastomose.

Nog een grootoevoergebied krijgt de v. femoralis door & v. profunda femoris (A8), die de gelijknamige arterie begeleidt en de volgende venetopneemt:

- vv. circumflaae mediales femorales (A9)
 en vv. circunflexae laterales femorales (A10) uit deleupgewrichtsstreek,
- vv. perforanes van de dorsale kant van het bovenben.

V. poplitea (A(11) is de begeleidende ader van de a. poplita en neemt vv. surales op van het onderken en vv. geniculares van de knie.

Zij ontstaat uide vereniging van de gepaarde vv. tibides anteriores (AC12) en vv. tibides postriores (AC13), die de gelijknamige beearteriën begeleiden. In de vv. tibides postriores monden de vv. fibulares uit (AC14)

De diepe beenaderen in het onderbeen staan door doorhorende venen (C15) met de hoofdstammen van de epifasciale huidvenen in verbinding en krijgen toe stroom uit de veneuze vlechten op de voetrug en de voetzool.

Venae superficiales membri inferiores

V. saphena magna (ABDE2) is de grootste epifasciale beenader, die aan de mediale voetrand begint, mediaal omhoog loopt en uitmondt in de hiatus saphenus in de v. femoralis. Deze neemt de v. saphena accessoria (A16) op, die als verbinding naar de v saphena parva (ACE17) ontwikkeld kan zijn. Bovendien staat zij door vv. perforantes (C15) met de diepe beenaderen in verbinding en neemt zij bij de hiatus saphenu de vv. pudendae externae, de v. circumflex ciliacum superficialis en de v. epigastric superficialis op, voor zover deze niet direct in de v. femoralis uitmonden (zie boven).

V. saphena parva (ACE17) ontstaat aan de laterale voetrand en trekt aan de achterzijde van het onderbeen naar de v. poplitea.

In de v. saphena parva (deels ook in de v saphena magna of de vv. tibiales) monden uit:

het rete venosum dorsale pedis (D18) en d arcus venosus dorsalis pedis (D19) van de voetrug, die uit vv. digitales dorsales pedis (D20) en vv. metatarsales dorsales ontstaan;

het rete venosum plantare (E21) en de arcus venosus plantaris (E22) van de voetzool, die uit vv. digitales plantares (E23) en vv. metatarsales plantares (E24) komen.

De venenbogen op de voetrug en voetzoe staan door vv. intercapitulares in verbinding.

De v. marginalis lateralis (E25) vormt de verbinding naar de v. saphena parva, de v. marginales medialis (E26) naar de v. saphena magna.

Klinische opmerking. V. saphena magna en v. saphena parva kunnen verwijd en kronkelend zijn, varices. De venenkleppen worden insufficiënt en leiden het blod niet meer naar het hart.

